

**שילוב הטיפול בקשיש סיעודי ע"י בני
משפחה ומטפלים פורמליים:
האם קשור למצב הנפשי של הקשיש ושל
בן המשפחה המטפל ולהמשך טיפול?**

פרופ' ורדה סוסקולני

ביה"ס לעבודה סוציאלית, אוניברסיטת בר-אילן

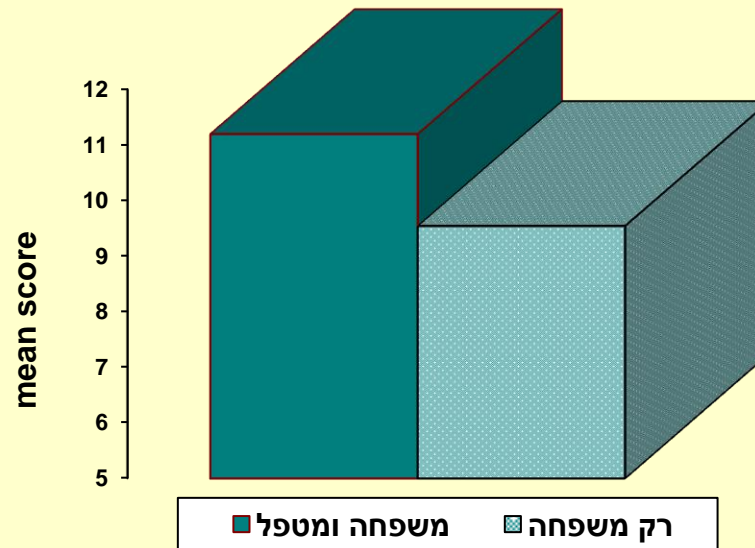
המחקר במימון המכון הלאומי לחקר שירותי בריאות ומדיניות בריאות

שיטה

- **אוכלוסיה**
- 209 דיאדות של קשישים הזקוקים לסיוע ב- ADL ושל בני זוג או ילדים בוגרים מטפלים
- **הליך**
- הקשיש ובן המשפחה המטפל רואיינו פנים-מול-פנים.
- שני מעקבים – ראיון בן המשפחה:
אחרי 6 חדשים (ס'ה 145)
אחרי שנה (ס'ה 114)

1. האם שילוב עם מטפל פורמלי קשור לדכאון אצל הקשיש המטופל ואצל בני המשפחה המטופל?

- א. בקרב בני המשפחה – אין קשר בין השילוב לבין דכאון
ב. בקרב הקשישים – קשר מובהק ($p < 0.05$)

2. האם הקשר עם דכאון אצל הקשיש מוסבר ע"י משתנים אחרים של הקשיש ושל בן המשפחה המטפל?

במודל רגרסיה לינארית בקרב הקשישים המטופלים:
הקשר בין השילוב בטיפול עם מטפל פורמלי בשכר לדכאון בקרב
הקשישים הפך ללא מובהק
המשתנים המסבירים:

- תפיסת הנטל בקבלת הטיפול ע"י הקשיש (גבוה)
- תפיסת הנטל במתן טיפול ע"י בן המשפחה (גבוה)
- מעורבות של הקשיש בהחלטות על הטיפול (מעטה)
- דכאון של בן המשפחה (גבוה)

מסקנות: משתנים פסיכוסוציאליים הם המסבירים את דכאון הקשיש
המטופל ולא עצם טיפול ע"י מטפל פורמלי

3. האם שילוב בטיפול קשור להמשך טיפול ע"י בן המשפחה?

א. עליה בשעור שילוב בטיפול עם מטפל בשכר:

מבין אלו ללא מטפל בשכר בזמן 1 -

אחרי 6 חדשים – 55% הוסיפו גם מטפל בשכר

אחרי שנה - 75% הוסיפו מטפל בשכר

ב. הפסקת טיפול: 38% הפסיקו טיפול במהלך המעקבים ולא היו

הבדלים לפי השילוב בטיפול

ג. מצב הבריאות הפיזי של המטפל – סיבה עיקרית להפסקת טיפול

מסקנות: שילוב מטפל פורמלי המקל על מטלות הטיפול אינו מאריך

את משך הטיפול הבלתי-פורמלי.

יש לעקוב אחרי בריאות המטפל